

Angreb af denne Betskaffenhed kunne vi selvfølgelig endnu mindre end større Stater, der bukke under endog for ligestillede Modstandere, gjøre os Forventning om at stille en uovervindelig Modstand. Vore Forsvarsbestræbelser maa her indskrænke sig til at forhale Angrebet saameget som muligt ved at indgyde vore Modstandere den Overbevisning, at et alvorligt Angreb paa os kræver store Forberedelser, og dernæst bør de gaa ud paa saameget som muligt at vanskeliggjøre Fjenden Opnaelsen af hans Formaal. Det synes os at være klart, at Formaalet for ethvert alvorligt Angreb paa et mindre Land maa være at knække dets Modstandsevne ved at sætte sig i Besiddelse af det vigtigste politisk-strategiske Punkt i Landet, og som saadant maa Kjøbenhavn betragtes, da Hovedstaden er Centralpunktet for Hæren og Flaaden, Hoveddepotet for deres Forsyning i enhver Retning og Knudepunktet saavel for Administrationen som for den indenrigste og udenrigste Politik. Objektet for ethvert alvorligere fjendtligt Angreb bliver derfor Sjælland og dermed Kjøbenhavn, og Planen for vort Forsvar maa derfor være bygget paa saa kraftigt og saa længe som muligt at værne om dette Objekt. Indenfor Grændsen af det for os mest truende Angreb kan der selvfølgelig tænkes mangfoldige Eventualiteter, under hvilke vore Bestræbelser kunne gaa ud paa at værne om en større Del af Landet eller om Landet i dets Helhed; men den Styrke, der er beregnet paa saa vidt muligt at skabe os et Værn under de mest truende Forhold, vil da være af den Betskaffenhed, at den med forholdsvis Lethed vil kunne løse de mindre besværlige Opgaver, som stilles til den. Det Formaal for Flaadens Udvikling, som vi altsaa tage til Udgangspunkt for vore Betragtninger, maa derfor være i saa vidt en Udstrækning, som vor finansielle Cone tilsteder det, at værne om Sjællands Kyster, dels indirekte ved at sætte Hæren istand til at samle de Kræfter, der ere fornødne til med Eftertryk at optræde paa de truede Punkter, dels direkte ved at forhindre Fjenden i at give Møde paa Landgangsstedet med en stor og velordnet Styrke.

Den første Del af den her fremsatte Opgave har efter vor Opfattelse en meget væsentlig Betydning for Forsvaret i Almindelighed. Hvad enten man tænker sig Landforsvaret af Sjælland udelukkende ført i aaben Mark eller tillige med et besættet Kjøbenhavn som Retraitepunkt, vil det udkræve en temmelig betydelig Koncentration af Tropper, og uden en kraftig Flaadestyrkes Medvirkning vil en saadan Koncentration ikke kunne foretages, da det er uafviseligt nødvendigt, at der drager Folk til fra Smaasøerne, Fyn og for en stor Del fra Sylland. Men dette kan ikkun ske ved Hjælp af Flaaden; thi det maa vel erindres, at, naar denne ikke formaar at affjære Fjenden Udgangen til Løbene imellem Sydjælland og Smaaløbene, da ville vore sydlige Der med tilstøende Farvande i en Haandevending være i Fjendens Magt, og det maa ligeledes erindres, at, naar vi ikke formaa inden visse Grændser at værne om de vigtigste Forbindelseslinier imellem Betskaffenhed og henholdsvis Fyn og Sylland, da vil Landforsvaret af Sjælland savne en af Hovedbetingelserne for at kunne blive ført med Eftertryk. Det synes saaledes at være indlysende, at Forsvaret af Sjælland ubetinget kræver som sit Supplement, at der holdes en Flaadestyrke, som er istand til for nogen Tid at sikke os idetmindste Herredømmet over Smaaløbsfarvandene og over den vigtigste af vore Forbindelseslinier.

Men, naar saaledes den mest yderliggaaende Koncentrering af vor Modstand, nemlig Koncentreringen af vort Forsvar til Sjællands Kyster eller til fremstødte Bærker om et besættet Punkt paa Den, uundgaelig medfører en Udvikling af vor Flaade, der sætter den istand til at optage Kampen med kraftige Modstandere i Bælter og Sunde, ledes man uvilkaarlig til den Opfattelse, at Flaaden skal danne den ydre Forsvarslinie, der opholder og forulemper Fjenden, indtil den indre Forsvarslinie, Hæren, er beredt til paa sin Side at optage Kampen, saafremt Flaaden skulde være bukket under i sine Forsøg paa at standse den fremtrængende Fjende. Denne Opfattelse vinder i Styrke derved, at det vil være langt lettere og hurtigere for en eventuel Allieret at komme os til Hjælp ved at sende os nogle Skibe til Bistand, end ved at sende os Landtropper; men Hjælp paa Søen vil kun kunne ydes os med Lethed, saalænge Fjenden ikke er bleven fuldstændig Herre over vore nærmeste Farvande, og saalænge der er Udset til, at vi i Forbindelse med den Allierede kunne byde Fjenden Spidsen ogsaa i større Afstand fra vore Kyster.

Sgigennem disse Betragtninger ere vi, som sagt, komne til den Slutning, at det, som der ved Flaadens fremtidige Udvikling bør stræbes hen til, er, at den bliver istand til, under de for os ugünstigste Forhold at forhindre Fjenden i at blive eneraadende i Farvandene om Sjælland og navnlig Østen og Vesten for denne Landsdel. Giver man Flaaden den fornødne Styrke dertil, da vil dermed Koncentrationen af en større Troppstyrke paa Sjælland være sikret, og den Modstand, som Fjenden maa være forberedt paa at møde baade fra Hærens og Flaadens Side, naar han vil gjøre Landgangsforseg imod Den, vil da være af en saa alvorlig Betskaffenhed, at han vil tvinges til større Forberedelser i mangfoldige Retninger, og vi ville derigennem vinde Tid til baade indirekte og direkte at styrke vort Forsvar.

Spørgsmaalet bliver altsaa, om vi uden større Opoffelser, end Landets finansielle Cone tilsteder, kunne udvikle og vedligeholde et Flaademateriel, som kan løse den her antydede Opgave,